

Súd: Najvyšší súd SR
Spisová značka: 8Asan/14/2017
Identifikačné číslo spisu: 1013200094
Dátum vydania rozhodnutia: 31.01.2019
Meno a priezvisko: Mgr. Peter Melicher
Funkcia: sudca
ECLI: ECLI:SK:NSSR:2019:1013200094.2

ROZSUDOK

O. súd F. republiky v senáte zloženom z predsedu senátu U. P. U. a z členiek senátu L. L. I. a L. W. X. v právnej veci žalobcu : U. K., so sídlom v K., O.. F. XX, C. : XX XXX XXX, právne zastúpený : L. L. X., advokátka, so sídlom kancelárie v K., V. XXX, proti žalovanému : predseda J. pre verejné obstarávanie, so sídlom v V., E. dolina XX, v konaní o preskúmanie zákonnosti postupu a rozhodnutia žalovaného zo XX. novembra XXXX číslo XXXXX/XXXX, spis. číslo XXXX-P/XXXX, konajúc o kasačnej sťažnosti žalobcu proti rozsudku M. súdu v V. z XX januára XXXX č. k. 5S XX/XXXX-XX, takto

rozhodol:

O. súd F. republiky rozsudok M. súdu v V. z XX. januára XXXX č. k. 5S XX/XXXX-XX z r u š u j e a v e c v r a c i a M. súdu v V. na ďalšie konanie.

Odôvodnenie

1. M. súd v V. (ďalej len „správny súd“) rozsudkom z XX. januára XXXX. č k. 5S XX/XXXX-XX (ďalej len „napadnuté rozhodnutie“ alebo „rozhodnutie správneho súdu“) zamietol žalobu, ktorou sa žalobca domáhal preskúmania zákonnosti postupu a rozhodnutia žalovaného zo XX. novembra XXXX číslo XXXXX/XXXX, spis. číslo XXXX-P/XXXX (ďalej len „rozhodnutie žalovaného orgánu verejnej správy“), ktorým predseda J. pre verejné obstarávanie (ďalej len „žalovaný orgán verejnej správy“) zamietol rozklad účastníka konania - žalobcu v konaní pred správnym súdom a potvrdil rozhodnutie J. pre verejné obstarávanie, D. legislatívno-právneho z XX. júna XXXX č. XXX-XXXX/SK/X/XXXX (ďalej len „rozhodnutie prvoinštančného orgánu verejnej správy“), ktorým J. pre verejné obstarávanie, D. legislatívno-právny (ďalej len „prvoinštančný orgán verejnej správy“) uložil účastníkovi konania - žalobcovi v konaní pred správnym súdom pokutu vo výške XX XXX,XX W. podľa ustanovenia § 149 ods. X písm. g/ zákona č. XX/XXXX Z. z. o verejnom obstarávaní a o zmene a doplnení niektorých zákonov v znení účinnom do XX. decembra XXXX za to, že pri uzavretí zmluvy vo verejnej súťaži na predmet zákazky „E. a modernizácia ZŠ, ul. I. M. XXX, K.“, vyhlásenej vo X. verejného obstarávania č. XXX/XXXX z XX. júna XXXX pod značkou XXXXX - U., nedodržel podmienku ustanovenú v § 45 ods. X zákona č. X/XXXX Z. z., t. j. uzavrel zmluvu s úspešným uchádzačom skôr ako štrnásť deň odo dňa odoslania oznámenia o výsledku vyhodnotenia ponúk všetkým uchádzačom, ktorých ponuka bola vyhodnocovaná. F. súd žalobcovi nárok na náhradu trov konania nepriznal.

2. F. súd v napadnutom rozhodnutí uviedol, že jeho úlohou v danej veci bolo zistiť zákonnosť rozhodnutia prvostupňového orgánu verejnej správy č. XXX-XXXX/SK/X/XXXX z XX.XX.XXXX, ktorým rozhodnutím žalobcovi bola uložená pokuta v celkovej výške XX.XXX,XX eur podľa § 149 ods. X písm. g/ zákona č. 25/2006 Z. z. o verejnom obstarávaní a o zmene a doplnení niektorých zákonov v znení účinnom do 31.12.2009 za to, že pri uzavretí zmluvy vo verejnej súťaži na predmet zákazky „Rekonštrukcia a modernizácia ZŠ, ulica Fraňa Kráľa 838, Žarnovica“ vyhlásenej vo Vestníku verejného obstarávania č. 119/2009 z 24.06.2009 pod značkou 03411-MSP, nedodržel podmienku ustanovenú v § 45 ods. 2 zákona č. 25/2006 Z. z., t. j. uzavrel zmluvu s úspešným uchádzačom skôr ako štrnásť deň odo dňa odoslania oznámenia o výsledku vyhodnotenia ponúk všetkým uchádzačom, ktorých ponuka bola vyhodnotená. Taktiež rozhodnutie žalovaného zo 07.11.2012, č. 6313-P/2012, ktorým žalovaný rozklad žalobcu zo dňa 12.07.2012 v zmysle § 59 ods. 2 Správneho poriadku zamietol a rozhodnutie úradu č. 001-3000/SK/5/2012 zo dňa 27.06.2012 o uložení pokuty vo výške 70.924,56 eur potvrdil.

3. Ďalej správny súd uviedol, že z obsahu administratívneho spisu zistil, že žalobca, ako verejný obstarávateľ podľa § 6 ods. 1 písm. b/ zákona č. 25/2006 Z. z., vyhlásil verejnú súťaž na predmet zákazky „Rekonštrukcia a modernizácia ZŠ, ul. Fraňa Kráľa 838, Žarnovica“ vo Vestníku verejného obstarávania č. 119/2009 z 24.06.2009 pod značkou 03411 - MSP. Zákazka bola financovaná z fondov EÚ, operačný program „Informatizácia spoločnosti“ a z vlastných zdrojov žalobcu. Kritérium „najnižšia ponuka“ bolo stanovené na vyhodnotenie ponúk. V lehote predkladania ponúk predložili dvaja uchádzači ponuku a komisia na vyhodnotenie ponúk v Zápisnici z vyhodnotenia ponúk z 05.08.2009 skonštatovala, že obaja uchádzači splnili určené podmienky a požiadavky žalobcu. Žalovaný vykonal u žalobcu kontrolu o dodržiavaní zákona č. 25/2006 Z. z., z ktorej bol spísaný Protokol o výsledku kontroly dodržiavania zákona č. 25/2006 Z. z. č. 796-6000/5/2010 zo dňa 05.01.2011 a 11.02.2011 dodatok č. 796-6000/7/2010.

3. Žalovaný zaslal žalobcovi Oznámenie o začatí správneho konania č. 001-3000/SK/1/2012 z 10.01.2012, na ktoré oznámenie žalobca reagoval podaním z 30.01.2012 - Výjadrenie k začatiu správneho konania a doplnenie k podkladom k správne konaniu o uložení pokuty - nedodržanie podmienok ustanovených v § 45 zákona o verejnom obstarávaní č. 01741/3/2012 z 31.01.2012. Žalobca v ňom uviedol, že otvárania obálok sa zúčastnili obaja uchádzači, bezprostredne po otváraní obálok zasadala komisia, ktorá vyhodnotila ponuky a obom uchádzačom odovzdala Zápisnicu z vyhodnotenia ponúk z 05.08.2009, čo potvrdili svojim podpisom na origináli Zápisnice. Žalobca listom č. /2009 zo 14.08.2009 oznámil uchádzačom výsledok vyhodnotenia ponúk a k podpísaniu zmluvy s úspešným uchádzačom REMESLO stav, s.r.o. Žiar nad Hronom došlo 20.08.2009.

4. Ďalej správny súd poukázal na ustanovenia § 155 ods. 4, § 42 ods. 8 a ods. 9, § 44 ods. 1, § 45 ods. 2, § 149 ods. 1 písm. g/ a § 153 zákona č. 25/2006 Z. z. o verejnom obstarávaní a o zmene a doplnení niektorých zákonov a ustanovenia § 3 ods. 5 a § 32 ods. 1 Správneho poriadku a skonštatoval, že s námietkou žalobcu, že si splnil povinnosť podľa § 44 ods. 1 zákona č. 25/2006 Z. z. tým, že uchádzačom odovzdal 05.08.2009 zápisnicu z vyhodnotenia ponúk ktorá má písomnú formu, pretože z nej je zrejme kto bol úspešným uchádzačom sa nestotožňuje. Správny súd ďalej uviedol, že zápisnicu z vyhodnotenia ponúk vyhotovuje komisia zriadená v zmysle § 40 ods. 1 zákona č. 25/2006 Z. z., ktorej funkciou je odborné posúdenie ponúk predložených jednotlivými uchádzačmi a zabezpečuje zákonnosť tohto procesu. Činnosť komisie je ohraničené vyhotovením zápisnice z vyhodnotenia ponúk ktorá má náležitosti ustanovenia § 42 ods. 8 a odovzdá sa podľa § 42 ods. 9 zákona č. 25/2006 Z. z. verejnému obstarávateľovi alebo obstarávateľovi.

5. Podľa názoru správneho súdu s poukazom na ustanovenie § 44 ods. 1 zákona č. 25/2006 Z. z. bol žalobca povinný po vyhodnotení ponúk bezodkladne písomne oznámiť všetkým uchádzačom, ktorých ponuky sa vyhodnocovali, výsledok vyhodnotenia ponúk a žalobca oznámi, že jeho ponuku prijíma. Verejný obstarávateľ a obstarávateľ v oznámení uvedie identifikáciu úspešného uchádzača alebo uchádzačov a informáciu o charakteristikách a výhodách prijatej ponuky alebo ponúk, čo v zápisnici z vyhodnotenia ponuky sa neuvádza. Ako vyplýva z administratívneho spisu žalobca listom č. /2009 zo dňa 14.08.2009 oznámil uchádzačom výsledok vyhodnotenia ponúk a dňa 20.08.2009 podpísal

štatutárny zástupca žalobca zmluvu s úspešným uchádzačom. Z uvedeného vyplýva, že žalobca nepostupoval v súlade s § 45 ods. 2 zákona č. 25/2006 Z. z., ktorý stanovuje možnosť uzavrieť zmluvu s úspešným uchádzačom najskôr štrnásty deň odo dňa odoslania oznámenia o výsledku vyhodnotenia ponúk všetkých uchádzačov.

6. Napokon správny súd konštatoval, že žalovaný v správnom konaní postupoval v súlade s § 3 ods. 5 a § 32 ods. 1 Správneho poriadku a zistil, že žalobca porušil ustanovenie § 45 ods. 2 zákona č. 25/2006 Z. z. a vydal rozhodnutie o uložení pokuty z 27.06.2012 v súlade s § 149 ods. 1 písm. g/ zákona č. 25/2006 Z. z., ktoré bolo potvrdené žalovaným napadnutým rozhodnutím zo 07.11.2012 a preto žalobu žalobcovi podľa § 190 Správneho súdneho poriadku ako nedôvodnú zamietol.

7. Správny súd o náhrade trov konania rozhodol podľa § 167 ods. 1 Správneho súdneho poriadku tak, že neúspešnému žalobcovi právo na náhradu trov konania nepriznal.

II.

8. Riadne a včas podanou kasačnou sťažnosťou (ďalej len „kasačná sťažnosť žalobcu“ alebo „podaná kasačná sťažnosť“) sa žalobca domáhal aby Najvyšší súd Slovenskej republiky (ďalej len „kasačný súd“) zmenil rozhodnutie správneho súdu tak, že rozhodnutie žalovaného orgánu verejnej správy zruší a vráti vec žalovanému orgánu verejnej správy na ďalšie konanie a vyslovil, že žalobca má nárok na náhradu trov konania pred správnym súdom a trov konania pred kasačným súdom vo výške 100% alebo aby zrušil rozhodnutie správneho súdu a vrátil vec správneho súdu na ďalšie konanie.

9. Žalobca podanú kasačnú sťažnosť odôvodnil tým, že správny súd nerešpektoval záväzný právny názor vyslovený v zrušujúcom rozhodnutí o kasačnej sťažnosti podľa ustanovenia § 440 ods. 1 písm. i/ Správneho súdneho poriadku. Ďalej žalobca podanú kasačnú sťažnosť odôvodnil tým, že nesprávnym procesným postupom správny súd znemožnil účastníkovi konania, aby uskutočnil jemu patriace procesné práva v takej miere, že došlo k porušeniu práva na spravodlivý proces podľa ustanovenia § 440 ods. 1 písm. f/ Správneho súdneho poriadku. Napokon žalobca podanú kasačnú sťažnosť odôvodnil tým, že správny súd rozhodol na základe nesprávneho právneho posúdenia veci podľa ustanovenia § 440 ods. 1 písm. g/ Správneho súdneho poriadku.

10. Žalobca prostredníctvom svojho právneho zástupcu v podanej kasačnej sťažnosti uviedol, že správny súd sa v rozpore s ustanovením § 250ja ods. 5 Občianskeho súdneho poriadku, teraz ustanovením § 469 Správneho súdneho poriadku, pri opätovnom prejednaní veci neriadil právnym názorom odvolacieho súdu a v odôvodnení rozhodnutia správneho súdu neuviedol, ako sa vysporiadal námietkami žalovaného, prečo a z akých dôvodov zmenil svoj právny záver z rozsudku z 5. augusta 2014, sp. zn. 5S 11/2013, t. j. či a prečo aplikáciu konkrétneho znenia zákona (zákon č. 25/2006 Z. z. v znení účinnom do 31.12.2009) považoval teraz pri opätovnom rozhodovaní za správnu alebo prečo aj napriek tomu, že aplikáciu konkrétneho znenia zákona (zákon č. 25/2006 Z. z. v znení účinnom do 31.12.2009) považoval za nesprávnu, napadnuté rozhodnutie nezrušil podľa ustanovenia § 191 ods. 1 písm. a/ Správneho súdneho poriadku.

11. Žalobca má za to, že pri rozhodovaní správneho súdu došlo k naplneniu zákonného dôvodu kasačnej sťažnosti podľa ustanovenia § 440 ods. 1 písm. i/ Správneho súdneho poriadku, keďže správny súd pri rozhodovaní porušil zákon tým, že nerešpektoval záväzný právny názor odvolacieho súdu (v súčasnosti kasačného súdu) nakoľko správny súd opätovne nedostatočne posúdil skutkový i právny stav veci, pričom sa presvedčivo nevysporiadal s uvedenými námietkami žalovaného tak, aby bolo jeho rozhodnutie presvedčivé, ale v bode 27. napadnutého rozhodnutia sa obmedzil len na citáciu prechodného ustanovenia § 155 ods. 4 zákona č. 25/2006 Z. z. o verejnom obstarávaní.

12. Ďalej žalobca uviedol, že nesprávnym procesným postupom správneho súdu došlo aj k naplneniu zákonného dôvodu kasačnej sťažnosti podľa ustanovenia § 440 ods. 1 písm. f/ Správneho súdneho poriadku, keďže správny súd v konaní porušil zákon tým, že postupoval v rozpore s ustanovením § 195 a ustanovením § 196 Správneho súdneho poriadku, čím znemožnil účastníkovi konania aby uskutočnil jemu patriace procesné práva v takej miere, že došlo k porušeniu práva na spravodlivý proces.

13. Správny súd neskúmal, či uložený druh sankcie a jej výška nevybočili zo zákonného rámca správnej úvahy orgánu verejnej správy a to aj napriek tomu, že v napadnutom rozhodnutí uviedol, že žalobca poukázal na rozhodnutie Najvyššieho súdu Slovenskej republiky z 28. mája 2013, sp. zn. 4Sžf 85/2012, kde najvyšší súd vyslovil právny názor, že ani zákonná dikcia § 149 ods.1 písm. g/ zákona o verejnom obstarávaní, ktorá ustanovila sankciu v rigoróznejšej výške 5 % zo zmluvnej ceny, nedáva podklad pre záver, že správny orgán a najmä súd nemôže posudzovať výšku sankcie vo vzájomnej súvislosti aj s § 149 ods. 3 zákona a prihliadať na povahu, závažnosť, spôsob a následky porušenia povinnosti. Ide pritom o požiadavku prísnej individualizácie sankcie. Právna istota a spravodlivosť ako princípy materiálneho právneho štátu nepripúšťajú v individuálnych prípadoch aplikovanie sankcií, ktoré sú zjavne neproporcionálne a neprímerané povahe skutku a jeho dôsledkom, a to ani v prípade, ak zákonodarca sankciu vyjadril takou výlučnou úpravou. Podľa článku 152 ods. 4 Ústavy Slovenskej republiky výklad a uplatňovanie zákonov musí byť v súlade s ústavou, v danom prípade s jej článkom 1 ods.1.

14. Správny súd sa v odôvodnení rozsudku nevyjadril k tomu, prečo sa pri rozhodovaní uvedeným rozhodnutím Najvyššieho súdu Slovenskej republiky neriadil a prečo nepostupoval podľa § 195 písm. e/ a § 196 Správneho súdneho poriadku. K preskúmaniu otázky, či uložený druh sankcie a jej výška nevybočili zo zákonného rámca správnej úvahy orgánu verejnej správy mal a mohol prihliadnuť aj na základe vyjadrenia žalovaného k žalobe, kde tento uviedol, že si plne uvedomuje závažnosť výšky uloženej sankcie vo vzťahu na finančné možnosti žalobcu, ktorým je subjekt územnej samosprávy. Zároveň však žalovaný upozornil na to, že vzhľadom na povahu predmetného deliktu, kde právna úprava nepripúšťa rozhodovať o výške sankcie v rámci správnej úvahy, v súlade s povinnosťou postupovať v súlade so zásadou legality a v konexii na zistený skutkový stav nemohol postupovať a rozhodnúť inak, ako tomu bolo v predmetnom správnom konaní. Uvedené upozornenie jasne vyjadrilo, že uložený druh sankcie a jej výška, aj podľa názoru samotného žalovaného sú zjavne neproporcionálne a neprímerané povahe skutku a jeho dôsledkom, čím vybočil zo zákonného rámca správnej úvahy orgánu verejnej správy nakoľko je táto v rozpore s právnym názorom Najvyššieho súdu Slovenskej republiky uvedeným v rozhodnutí 4Sžf 85/2012 z 28. mája 2013, na ktorý poukázal žalobca.

15. Zo správneho spisu, ktorý bol podkladom pre rozhodnutie, správny súd mal a mohol zistiť, že žalobca v danej veci nie úmyselne, ale v dôsledku dobrej viery v správnosť oznámenia o výsledku vyhodnotenia ponúk odovzdaním „zápisnice o vyhodnotení ponúk“ všetkým uchádzačom, uzavrel zmluvu s úspešným uchádzačom nie skôr ako 14-ty deň po takomto formálne nie správnom oznámení o výsledku vyhodnotenia ponúk a to pod tlakom okolností, ktorými bola tá skutočnosť, že do začiatku školského roka bolo potrebné zabezpečiť reorganizáciu celého školského vyučovania tak, aby žiaci boli vylúčení z priestorov dotknutých rekonštrukciou, čo bolo zabezpečované v súčinnosti so zhotoviteľom diela, s ktorým bola zmluva podpísaná 20.8.2009 t. j. len pár dní pred začiatkom školského roka. Ani jeden z uchádzačov neuplatnil revízne postupy ani v lehote počítanej odo dňa prevzatia oznámenia o výsledku vyhodnotenia ponúk formou odovzdania „zápisnice o vyhodnotení ponúk“ ani v lehote počítanej odo dňa odoslania duplicitného, formálne správneho oznámenia o výsledku vyhodnotenia ponúk, ktoré formálne správne oznámenie o výsledku vyhodnotenia ponúk oneskorene (v rozpore s dohodou) vypracoval a odoslal zmluvný partner žalobcu pre zabezpečenie verejného obstarávania. Následkom konania žalobcu nebola žiadna ujma na právach tretích osôb, ani žiadna škoda. Vzhľadom na povinnosť prihliadať na povahu, závažnosť, spôsob a následky porušenia povinnosti je sankcia uložená žalovaným zjavne neproporcionálna a neprímeraná povahe skutku a jeho dôsledkom. O uvedenej skutočnosti svedčí aj následná zmena zákona o verejnom obstarávaní zákonom 343/2015 Z. z. kde v § 182 ods. 2 písm. g/ bola za rovnaké porušenie pokuta stanovená v rozpätí od 500 eur do 30.000 eur.

16. Keďže správny súd v konaní porušil zákon tým, že postupoval v rozpore s ustanovením § 195 a § 196 Správneho súdneho poriadku, znemožnil účastníkovi konania, aby uskutočnil jemu patriace procesné práva (právu vyjadriť sa na základe výzvy súdu k vadám uvedeným v § 195 písm. e/ Správneho súdneho poriadku) v takej miere, že došlo k porušeniu práva na spravodlivý proces, nakoľko žalobca sa nemohol vyjadriť k povahe, závažnosti, spôsobu a následkom tvrdeného porušenia povinnosti za účelom posúdenia dodržania požiadavky prísnej individualizácie sankcie.

17. Dotknutým rozhodnutím správneho súdu došlo podľa žalobcu aj k naplneniu zákonného dôvodu kasačnej sťažnosti podľa § 440 ods. 1 písm. g/ Správneho súdneho poriadku, keďže správny súd v konaní porušil zákon tým, že rozhodol na základe nesprávneho právneho posúdenia veci, nakoľko v rozpore s § 195 písm. e/ Správneho súdneho poriadku mimo žalobných bodov nezohľadnil tú skutočnosť, že uložený druh sankcie a jej výška vybočili zo zákonného rámca správnej úvahy orgánu verejnej správy.

18. Podľa názoru žalobcu správny súd nesprávne právne posúdil aj otázku, či boli naplnené všetky skutkové znaky porušenia povinnosti podľa § 45 ods. 2 zákona o verejnom obstarávaní, ktoré je skutkovou podmienkou pre uloženie sankcie podľa § 149 ods. 1 písm. g/ zákona o verejnom obstarávaní. Zmyslom odkladacej lehoty stanovenej v § 45 ods. 2 zákona o verejnom obstarávaní je, aby všetky vymedzené subjekty mohli reálne uplatniť návrh na revízne postupy stanovené zákonom po tom, ako im je oznámený výsledok vyhodnotenia ponúk, ktorý im zo zákona musí byť oznámený. Predmetné ustanovenie tým chráni neúspešných uchádzačov, ktorých ponuky boli vyhodnocované. Správny súd sa v bode 35. rozsudku obmedzil len na konštatovanie, že sa nestotožňuje s námietkou žalobcu, že si splnil povinnosť podľa § 44 ods. 1 zákona o verejnom obstarávaní tým, že uchádzačom odovzdal 5.8.2009 zápisnicu z vyhodnotenia ponúk. Ako dôvod uviedol, že zápisnicu vyhotovuje komisia zriadená v zmysle § 40 ods.1 zákona o verejnom obstarávaní, pričom činnosť komisie je ohraničená vyhotovením zápisnice z vyhodnotenia ponúk, ktorá sa odovzdá verejnému obstarávateľovi. Žalobca opätovne uvádza, že zápisnica bola komisiou odovzdaná verejnému obstarávateľovi - žalobcovi, ktorý ju na proti podpis odovzdal obom uchádzačom (t. j. všetkým uchádzačom) za účelom oznámenia výsledku vyhodnotenia ponúk, čím naplnil zmysel a účel odkladacej lehoty stanovenej v § 45 ods. 2 zákona o verejnom obstarávaní, nakoľko všetci uchádzači mohli reálne uplatniť návrh na revízne postupy stanovené zákonom už po tomto formálne nesprávnom oznámení výsledku vyhodnotenia ponúk. V bode 36. druhá veta rozsudku správny súd uvádza, že verejný obstarávateľ a obstarávateľ v oznámení uvedie identifikáciu úspešného uchádzača alebo uchádzačov a informáciu o charakteristikách a výhodách prijatej ponuky alebo ponúk, čo v zápisnici z vyhodnotenia ponuky sa neuvádza. Žalobca poukázal na žalobu, v ktorej sa k tejto skutočnosti vyjadrili v poslednom odseku na str. 4, pričom uviedol, že zápisnica obsahuje náležitosti ako identifikácia úspešného uchádzača, dôvod úspešnosti ponuky, z ktorého jednoznačne pre neúspešného uchádzača vyplýva dôvod, pre ktorý jeho ponuka nebola prijatá. Zápisnica obsahuje aj informáciu o výhode prijatej ponuky, ktorou je najnižšia cena. Z tohto pohľadu sa konštatovanie správneho súdu bez ďalšieho odôvodnenia javí ako nepravdivé.

III.

19. Žalovaný orgán verejnej správy sa k podanej kasačnej sťažnosti vyjadril listom z 25. mája 2017 a uviedol, že nie sú dôvody na zmenu alebo zrušenie rozhodnutia správneho súdu, ktorým správny súd zamietol žalobu žalobcu. Žalovaný orgán verejnej správy preto kasačnému súdu navrhol, aby kasačnú sťažnosť žalobcu zamietol ako nedôvodnú a žalobcovi nepriznal nárok na náhradu trov konania. Nepriznanie náhrady trov konania žalovaný orgán verejnej správy navrhol aj v prípade, ak by sa kasačný súd rozhodol aplikovať moderačnú právomoc.

IV.

20. Najvyšší súd Slovenskej republiky ako súd kasačný podľa ustanovenia § 21 písm. a/ Správneho súdneho poriadku v spojení s ustanovením § 438 ods. 2 Správneho súdneho poriadku, po tom, čo zistil, že kasačná sťažnosť bola podaná riadne a včas (ustanovenie § 443 Správneho súdneho poriadku a ustanovenie § 444 Správneho súdneho poriadku), oprávnenou osobou na podanie kasačnej sťažnosti (ustanovenie § 442 Správneho súdneho poriadku), smeruje proti rozhodnutiu, proti ktorému je kasačná sťažnosť prípustná (ustanovenie § 439 Správneho súdneho poriadku), kasačná sťažnosť má predpísané náležitosti (ustanovenie § 445 ods. 1 Správneho súdneho poriadku a ustanovenie § 57 Správneho súdneho poriadku) preskúmal napadnuté rozhodnutie z dôvodov a v rozsahu uvedenom v podanej kasačnej sťažnosti podľa ustanovenia § 440 Správneho súdneho poriadku, ustanovenia § 441 Správneho súdneho poriadku a ustanovenia § 453 Správneho súdneho poriadku a postupom podľa ustanovenia § 455 Správneho súdneho poriadku bez nariadenia pojednávania, keď deň verejného vyhlásenia rozhodnutia bol zverejnený minimálne 5 dní vopred na úradnej tabuli súdu a na webovom sídle kasačného súdu (www.nsud.sk) podľa ustanovenia § 137 ods. 4 Správneho súdneho poriadku v

spojení s ustanovením § 452 ods. 1 Správneho súdneho poriadku, po neverejnej porade senátu (ustanovenie § 137 ods. 1 Správneho súdneho poriadku v spojení s ustanovením § 452 ods. 1 Správneho súdneho poriadku) dospel k záveru, že kasačná sťažnosť žalobcu je dôvodná.

21. Podľa ustanovenia § 2 ods. 1 a ods. 2 Správneho súdneho poriadku v správnom súdnictve poskytuje správny súd ochranu právam alebo právom chráneným záujmom fyzickej osoby a právnickej osoby v oblasti verejnej správy a rozhoduje v ďalších veciach ustanovených týmto zákonom. Každý, kto tvrdí, že jeho práva alebo právom chránené záujmy boli porušené alebo priamo dotknuté rozhodnutím orgánu verejnej správy, opatrením orgánu verejnej správy, nečinnosťou orgánu verejnej správy alebo iným zásahom orgánu verejnej správy, sa môže za podmienok ustanovených týmto zákonom domáhať ochrany na správnom súde.

22. Podľa ustanovenia § 195 písm. d/ a písm. e/ Správneho súdneho poriadku správny súd nie je vo veciach správneho trestania viazaný rozsahom a dôvodmi žaloby, ak ide o dodržanie zásad ukladania trestov podľa Trestného zákona, ktoré je potrebné použiť aj na ukládanie sankcií v rámci správneho trestania, ide o skúmanie, či uložený druh sankcie a jej výška nevybočili z rozsahu správnej úvahy orgánu verejnej správy

23. Podľa ustanovenia § 198 ods. 1 Správneho súdneho poriadku správny súd môže na základe výsledkov ním vykonaného dokazovania na návrh žalobcu rozsudkom zmeniť druh alebo výšku sankcie, aj keď orgán verejnej správy pri jej uložení nevybočil zo zákonného rámca správnej úvahy, ak táto sankcia je neprimeraná povahe skutku alebo by mala pre žalobcu likvidačný charakter, upustiť od uloženia sankcie, ak účel správneho trestania možno dosiahnuť aj samotným prejednaním veci.

24. Predmetom konania pred správnym súdom bolo preskúmanie zákonnosti postupu a rozhodnutia žalovaného zo 07. novembra 2012 číslo 44412/2012, spis. číslo 6313-P/2012, ktorým predseda Úradu pre verejné obstarávanie zamietol rozklad účastníka konania - žalobcu v konaní pred správnym súdom a potvrdil rozhodnutie Úradu pre verejné obstarávanie, Odboru legislatívno-právneho z 27. júna 2012 č. 001-3000/SK/5/2012, ktorým Úrad pre verejné obstarávanie, Odbor legislatívno-právny uložil účastníkovi konania - žalobcovi v konaní pred správnym súdom pokutu vo výške 70 924,56 eur podľa ustanovenia § 149 ods. 1 písm. g/ zákona č. 25/2006 Z. z. o verejnom obstarávaní a o zmene a doplnení niektorých zákonov v znení účinnom do 31. decembra 2009 za to, že pri uzavretí zmluvy vo verejnej súťaži na predmet zákazky „Rekonštrukcia a modernizácia ZŠ, ul. Fraňa Kráľa 838, Žarnovica“, vyhlásenej vo Vestníku verejného obstarávania č. 119/2003 z 24. júna 2008 pod značkou 03411 - MSP, nedodrжал podmienku ustanovenú v § 45 ods. 2 zákona č. 25/2006 Z. z., t. j. uzavrel zmluvu s úspešným uchádzačom skôr ako štrnásť deň odo dňa odoslania oznámenia o výsledku vyhodnotenia ponúk všetkým uchádzačom, ktorých ponuka bola vyhodnocovaná.

25. Kasačný súd sa v prvom rade musí vysporiadať s kasačnou námietkou žalobcu ktorá spočíva v nepreskúmateľnosti rozhodnutia správneho súdu pre jeho nedostatočné odôvodnenie v zmysle § 440 ods. 1 písm. f/ Správneho súdneho poriadku, ktorú vzniesol žalobca v podanej kasačnej sťažnosti. V prípade, že je námietka žalobcu o nepreskúmateľnosti rozhodnutia správneho súdu dôvodná, už táto okolnosť musí viesť podľa názoru kasačného súdu k zrušeniu rozhodnutia správneho súdu.

26. Nepreskúmateľnosť rozhodnutia správneho súdu vidí žalobca v tom, že správny súd sa vo svojom rozhodnutí nevysporiadal s námietkami žalovaného, prečo a z akých dôvodov zmenil svoj právny záver z rozsudku z 5. augusta 2014, sp. zn. 5S 11/2013, t. j. či a prečo aplikáciu konkrétneho znenia zákona (zákon č. 25/2006 Z. z. v znení účinnom do 31.12.2009) považoval teraz pri opätovnom rozhodovaní za správnu alebo prečo aj napriek tomu, že aplikáciu konkrétneho znenia zákona (zákon č. 25/2006 Z. z. v znení účinnom do 31.12.2009) považoval za nesprávnu, napadnuté rozhodnutie nezrušil podľa ustanovenia § 191 ods. 1 písm. a/ Správneho súdneho poriadku. Rovnako správny súd v napadnutom rozhodnutí neuviedol, či a ako skúmal uložený druh sankcie a jej výšku, resp. či nevybočila zo zákonného rámca správnej úvahy orgánu verejnej správy.

27. Na úvod kasačný súd uvádza, že v zmysle ustálenej rozhodovacej praxe Ústavného súdu Slovenskej

republiky je jedným z princípov, ktoré predstavujú súčasť práva na riadny a spravodlivý proces, ako aj pojmu právneho štátu, povinnosť súdov svoje rozhodnutia riadne odôvodniť, v správnom súdnictve s odkazom na ustanovenie § 139 ods. 2 Správneho súdneho poriadku. Z odôvodnenia rozhodnutia správneho súdu potom musí vyplývať vzťah medzi skutkovými zisteniami a úvahami pri hodnotení dôkazov na strane jednej a právnymi závermi na druhej strane. Nepreskúmateľné rozhodnutie tiež nedáva dostatočné záruky pre to, že nebolo vydané v dôsledku ľubovôle a spôsobom porušujúcim ústavne zaručené právo na spravodlivý proces.

28. Kasačný súd dáva v tejto súvislosti do pozornosti aj nález Ústavného súdu Českej republiky sp. zn. I. ÚS 741/06 podľa ktorého „odůvodnění rozhodnutí soudů jednajícího a rozhodujícího ve správním soudnictví, z něhož nelze zjistit, jakým způsobem postupoval při posuzování rozhodné skutečnosti, nevyhovuje zákonným požadavkům kladeným na obsah odůvodnění a v konečném důsledku takové rozhodnutí zasahuje do základních práv účastníka řízení, který má nárok na to, aby jeho věc byla spravedlivě posouzena. Soudy jsou povinny svá rozhodnutí řádně odůvodnit; jsou povinny též vysvětlit, proč se určitou námitkou účastníka řízení nezabývaly (např. proto, že nebyla uplatněna v zákonem stanovené lhůtě). Pokud tak nepostupují, porušují právo na spravedlivý proces garantované čl. 36 odst. 1 Listiny“.

29. Podľa názoru kasačného súdu je správny súd povinný sa vo svojom rozhodnutí vždy riadne vysporiadať so všetkými podstatnými žalobnými námietkami. Ak správny súd správnu žalobu zamietne, pričom sa zabudne zaoberať niektorou z podstatných námietok žalobcu v podanej správnej žalobe, neostáva kasačnému súdu nič iné, ako jeho rozhodnutie zrušiť a vec mu vrátiť v zmysle § 462 ods. 1 Správneho súdneho poriadku na ďalšie konanie a to i vtedy, ak by žalobné námietky kasačný súd mohol sám spoľahlivo posúdiť z obsahu predložených spisov.

30. V prejednávanej veci kasačný súd z obsahu súdneho spisu zistil, že správny súd sa nevysporiadal so všetkými podstatnými námietkami žalobcu a žalovaného v konaní, keď zrozumiteľným a presvedčivým spôsobom nevysvetlil prečo a ako zmenil svoj právny náhľad na vec, o ktorej už rozhodol v rozsudku z 5. augusta 2014, ktorý bol kasačným súdom zrušený. Rovnako z odôvodnenia napadnutého rozhodnutia nemožno posúdiť, či a ako sa správny súd zaoberal druhom a výškou uloženej sankcie v zmysle ustanovení § 195 a § 196 Správneho súdneho poriadku. Tým správny súd porušil jednak ustanovenie § 134 ods. 1 Správneho súdneho poriadku, podľa ktorého správny súd preskúmava rozhodnutie orgánu verejnej správy v medziach žalobných bodov, ako aj právo žalobcu na spravodlivý proces. Kasačný súd musí preto námietke žalobcu o nedostatočnom odôvodnení rozhodnutia správneho súdu, ktorá spôsobuje nepreskúmateľnosť rozhodnutia správneho súdu, čo má za následok vadu konania v zmysle § 440 ods. 1 písm. f/ Správneho súdneho poriadku, priznať relevanciu.

31. S ohľadom na uvedené závery kasačný súd nie je nateraz oprávnený posudzovať spornú otázku z vecného hľadiska. Vecné posúdenie by bolo predčasné, kasačný súd by vec posudzoval namiesto správneho súdu a tým by účastníkov konania pripravil o posúdenie veci nižšou súdnou inštanciou.

32. Kasačný súd konštatuje, že ak žalobca v konaní pred správnym súdom uplatnil námietky, s ktorými sa v odôvodnení rozhodnutia správneho súdu správny súd náležite nevysporiadal, je nutné rozhodnutie správneho súdu považovať za nepreskúmateľné pre nedostatok dôvodov, čo má za následok, že nesprávnym procesným postupom správneho súdu bolo znemožnené žalobcovi, aby uskutočnil jemu patriace procesné práva v takej miere, že došlo k porušeniu práva na spravodlivý proces (§ 440 ods. 1 písm. f/ Správneho súdneho poriadku).

33. Kasačný súd preto dospel k záveru, že kasačná sťažnosť je dôvodná v zmysle § 440 ods. 1 písm. f/ Správneho súdneho poriadku, a preto rozsudok Krajského súdu v Bratislave z 24. januára 2017 č. k. 5S 11/2013-87 zrušil a vec mu vrátil podľa § 462 ods. 1 Správneho súdneho poriadku na ďalšie konanie.

34. V ďalšom konaní bude úlohou správneho súdu postupovať pri preskúmaní rozhodnutia žalovaného orgánu verejnej správy vo vyššie naznačenom smere (§ 469 Správneho súdneho poriadku). Jeho úlohou bude v ďalšom konaní, vysporiadať sa v odôvodnení rozhodnutia správneho súdu so všetkými podstatnými námietkami, ktoré uplatnil žalobca v správnej žalobe, ktorá smeruje proti rozhodnutiu

žalovaného orgánu verejnej správy ako aj argumentmi v obrane žalovaného orgánu verejnej správy proti žalobe, pričom bude musieť vyjadriť svoj jasný právny názor tak na otázku zodpovednosti za spáchanie správneho deliktu ako aj na druh a výšku uloženej sankcie za spáchaný správny delikt. V novom rozhodnutí vo veci samej rozhodne správny súd aj o náhrade trov konania v konaní o kasačnej sťažnosti (§ 467 ods. 3 Správneho súdneho poriadku).

35. Senát Najvyššieho súdu Slovenskej republiky v danej veci rozhodol pomerom hlasov 3:0 (§ 3 ods. 9 zákona č. 757/2004 Z. z. o súdoch a o zmene a doplnení niektorých zákonov v znení účinnom od 1. mája 2011).

Poučenie:

Proti tomuto rozsudku n i e j e prípustný opravný prostriedok.